

[Niels Westerhy.]

der alt for ofte har truet med at løbe forud for produktionsstigningen, og omvendt opmuntrer man til initiativ og arbejdslyst.

Man kan naturligvis i dag give sig til at filosofere over, om det er folkesocialisterne, der har sat sig på socialdemokratiet, eller om det er socialdemokratiet, der har sat sig på folkesocialisterne, om det er således, at det er det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der nu kryster hr. Aksel Larsen i sin favn og prøver på at mase ham, om det omvendte er tilfældet, om det er hr. Aksel Larsen, der nu er ved at punktere hr. Per Hækkerup, om det er således, at det er statsministeren — da vi jo er enige om at bruge romerske vendinger her i dag — der er ved at anbringe hr. Aksel Larsen inde under sin toga, eller om det er således, at det er hr. Aksel Larsen, der har sat sig på den højtærede statsminister og er ved at komme til at bestemme farten.

Jeg mener, at der er et par faktiske kendsgerninger, som giver et klart billede af situationen. Der er jo ikke nogen her i tinget, der ikke godt ved, at man fra socialdemokratisk side ikke drømte om at indgå et skatteforlig, uden at man også havde folkesocialisterne med. Det tror jeg nok man kan fastslå her fra tingets talerstol uden at gå sandheden for nær; det ved vi godt alle sammen. Men et stort parti med 70 mand bag sig her i salen, et regeringsparti med rigelige samarbejdsmuligheder over for tingets andre partier — i hvert fald over for os, over for det radikale venstre og over for det konservative folkeparti — lader faktisk hånt om alle disse muligheder. Jeg tror heller ikke, jeg røber noget ved at sige, at statsministeren i hvert fald ikke har lagt den mindste interesse for dagen med hensyn til at føre skattepolitiske samtaler med liberalt centrum, og det er vist fremgået af forhandlingerne i dag, at de samtaler, som er ført med det radikale venstre og det konservative folkeparti, tyder på at være indgået på skrømt. Jeg siger udtrykkelig „tyder på at være indgået på skrømt“; jeg vil ikke anklage statsministeren for at have spillet dobbeltspil over for de to partier. Der er mange ting, der tyder på, at der er spillet dobbeltspil, men når jeg ikke anklager statsministeren for det, er det, fordi jeg i den tid, hvor jeg ved lejlighed har måttet

drøfte politiske spørgsmål med statsministeren, aldrig har fundet noget tilløb til at spille dobbeltspil eller ureelt spil. Derfor forekommer det mig noget underligt, hvad der tegner sig i disse dage i forholdet til de to partier, de konservative og de radikale, og så det, som regeringen har foretaget.

Jeg tror altså, at vi må se i øjnene, at et socialdemokrati med 70 mand og med rige samarbejdsmuligheder til anden side i salen har valgt SF som udgangspunkt; men så er det også snarere SF, der faktisk har sat sig på socialdemokratiet, end omvendt. Dette kommer, som jeg sagde før, klart til udtryk ved den nye parlamentariske dannelse, det såkaldte kontaktudvalg. Det lover ikke godt for den nærmere tids parlamentariske arbejde her i folketinget. Jeg må sige, at det næsten er den del af det politiske forlig mellem regeringen og folkesocialisterne, som har fået mig til at være allermest ked af det; jeg er bekymret for fremtiden herinde i det høje ting.

Med disse ord vil jeg gerne foreslå en dagsorden med følgende indhold:

„Idet folketinget konstaterer, at regeringspartiet og socialistisk folkeparti vil nedsætte et kontaktudvalg, at statsministeren skal deltage i udvalgets virksomhed, at udvalget skal følge, ikke blot selve lovgivningsarbejdet, men også dets forberedelse, at folketingets lovgivningsvirksomhed herved i vidt omfang vil blive en skinbehandling i forhold til behandlingen i det nedsatte kontaktudvalg, at SF's medlemmer af kontaktudvalget reelt får ministerindflydelse uden det heraf nødvendiggjorte parlamentariske ansvar, udtaler folketinget, at regeringen må anses for ikke længere at have den fornødne frihed og dermed evne til at lede lovgivningsarbejdet.“

**Formanden:** Der er nu fremsat følgende forslag til dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

**Aksel Larsen:** Jeg tillader mig blot at gøre opmærksom på, at ifølge forretningsordenen og ifølge den skik, der er her i